

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1108: Vì Không Phải Thường Còn, Nên Không Nên Chấp Thủ. Vì Không Phải Đoạn Diệt, Nên Không Nên Dứt Diệt

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 097)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Vì không phải là thường còn, nên không nên chấp thủ. Vì không phải là đoạn diệt, nên không nên dứt diệt.】

Ý nghĩa này đã được nói ra rồi, quý vị hãy từ chỗ này mà thể hội.

Nhưng vấn đề này tuy đã giảng nhiều như vậy, nếu bạn không thể áp dụng vào trong cuộc sống để nâng cao công phu quán chiếu, bạn sẽ rất khó nhận được sự thọ dụng. Rất nhiều người học Phật, khi đọc kinh, nghe kinh thì dường như rất thấu hiểu. Nhưng đọc xong, nghe xong, họ lại mê mờ, những thói hư tật xấu cũ lại tái phạm.

Nguyên nhân là do đâu? Là do công phu quán chiếu không đề khởi lên được.

Ví dụ như điều chúng ta vừa nói, nếu bạn thực sự đề khởi được, thì bất luận là đối với người, sự hay vật, bạn đều rõ ràng, tường tận. Mọi hiện tượng, dùng lời của Phật để nói, chính là tướng tượng tục sinh diệt của chín trăm nghiệp nhân quả báo trong một sát-na. Nếu bạn có thể trong mỗi niệm đều không quên, dùng tri kiến của Phật để nhìn nhận con người, sự việc và sự vật, liệu bạn có còn chấp trước nữa không? Đương nhiên là không chấp trước nữa, bạn sẽ tự nhiên buông xả được.

Tại sao lại buông xả? Vì ngay bản thể vốn là không, hoàn toàn không thể đạt được, làm sao bạn lại không buông xả cho được? Tham, sân, si, mạn, nghi thấy đều đoạn trừ hết.

Thế nhân tại sao lại có nhiều vọng tưởng như vậy, nhiều lo âu như vậy, tâm niệm được mất nặng nề như vậy? Là vì họ hoàn toàn không biết gì về chân

tướng sự thật này. Họ cứ tưởng rằng tất cả các pháp này là thật, tưởng rằng thực sự có thể đạt được, nào ngờ đâu thấy đều trống không, toàn là giả, không có một pháp nào là chân thật cả.

Tất cả các pháp đều là không, nhưng nhân quả chẳng không; tất cả các pháp đều là giả, nhưng nhân quả không giả. Chính vì nhân quả chẳng không, không giả, nên Phật mới dạy chúng ta phải “sinh kỳ tâm” (sinh khởi tâm ấy).

Tại sao nhân quả lại chẳng không, không giả? Nhân quả có thể biến đổi, có thể biến hiện ra các hiện tượng, cho nên mới có thể thay đổi được. Nhân thiện thì sẽ cải thiện hiện tượng đó thành quả thiện; nhân ác thì sẽ biến hiện tượng đó thành ác báo. Quả báo thiện ác từ đâu mà ra? Là từ việc sanh tâm.

Vì vậy, bạn cần phải hiểu được đạo lý sanh tâm, tâm thiện chính là ý niệm thiện, nhất định sẽ có quả thiện; ý niệm ác nhất định sẽ có ác báo. Lúc đó bạn mới biết, lục đạo luân hồi từ đâu mà ra? Lục đạo luân hồi chính là do những thiện niệm, ác niệm của chúng ta biến hiện ra. Thiện niệm nhiều thì biến hiện ra cảnh giới của ba đường thiện, ác niệm nhiều thì biến hiện ra cảnh giới của ba đường ác.

Vì thế, phải biết rằng nhân quả không phải là không. Quý vị nhất định phải hiểu rõ đạo lý này, phải thấu rõ chân tướng sự thật.

Đừng nghe trong “Kinh Kim Cang” nói cái gì cũng là không rồi cho rằng nhân quả cũng không có luôn, thế thì nguy to! Như vậy bạn tạo tác tội nghiệp, tương lai chắc chắn sẽ堕 vào ba đường ác, đó chính là điều mà phần trước đã nói: “Sai một ly, lệch ngàn dặm”, bước vào tà đạo mà không tự biết.

Phật không hại bạn, kinh cũng không hại bạn, mà do chính bạn đã hiểu sai ý nghĩa, hiểu sai ý nghĩa, điều này thật là nguy hiểm!